

Vi kan vel gaa ud fra, at Indstillingen hviler paa visse Beregninger fra Nævnets Sider over samtlige Udgifter ved Fabrikationen. Da der imidlertid er en saajnefaldende Forskel paa Nævnets formentlige Beregninger og Producenternes Erfaringer, at denne Forskel ikke kan forklares som Resultater af et blot og bart Skøn, men formentlig skyldes positivt urigtige Beregninger fra Nævnets Side, skal vi herved høfligst anmode om at maatte se en Redegørelse for, hvorledes man er kommet til den ovennævnte Pris, da vi bestemt maa hævde, at der her paa Sjælland ikke kan produceres Tørv til de nævnte Priser. Det kan vi dokumentere, naar som helst dette maatte ønskes.

Vi skal til Overflod paapege, at Arbejdersituationen og ikke mindst Situationen paa Valutamarkedet turde opfordre de Mænd, som bærer Ansvar for de trufne Afgørelser til at se lidt stort paa Sagerne og ikke lade sig lede af altfor smaalige Hensyn. Naar man betænker, at Kul i Øjeblikket koster 4 Gange saa meget som Tørv, skønt det kun har godt og vel den dobbelte Varmeevne, og endvidere betænker, at Pengene for Kullene gaar til Udlandet, medens Pengene for Tørvene bliver her i Landet og derved ikke alene giver Arbejde til en Mængde Mennesker, men tillige forøger Landets Velstand ved at udnytte dets naturlige Hjælpekilder, skulde man antage, at saavel Brændselsnævnet som det ærede Afviklingsudvalg derigennem havde tilstrækkelig Opfordring til at skabe Tørveindustrien i det mindste taalelige Livsvilkaar.

Vi maa derfor bestemt protestere imod, at Maksimalprisen — om en saadan kommer — fastsættes saa meningsløst lavt som af Brændselsnævnet indstillet.

Følgen heraf vil blive, at Foreningens Medlemmer vil blive opfordret til helt at indstille Tørveproduktionen.

Vi paa vor Side mener at have gjort vor Pligt ved at klargøre Situationen for det ærede Udvalg og fralægger os ethvert Ansvar for Følgerne af en saadan Standsning.

Vi skal derfor i Overensstemmelse med Beslutningen paa vor Generalforsamling den 22. November d. A. indtrængende henstille, at der fastsættes følgende Priser, idet vi bemærker, at vi anser disse Satser for saa minimale, at de under ingen Omstændigheder bør underskrides:

Pris pr. Ton paa Mosen	40 Kr.
— - - Station.....	46 —
med Tillæg for Kørsel udover de første 4 Kilometer:	
2 Kr. pr. Kilometer.	
For Stakning og Svind ved Vinterlevering	10 Kr. pr. Ton.
Forhandleravance	5 Kr. pr. Ton.

Saafernt man ikke mente at kunne imødekomme vore nævnte — rimelige Krav, vilde vi — af Hensyn til hele Brændselssituationen — foretrække, at Staten overtog Moser og Værker og selv fremstillede Tørvene.

Da Tiden allerede er langt fremskreden, skal vi høfligst anmode om at maatte faa en hurtig Afgørelse.

København, den 8. Marts 1920.

Paa Sjællands Tørvefabrikantforenings Vegne

Ærbødigst

Edgar Post,
p. T. Formand.